

tionen angaaende Arbejdsløshed. Loven blev vedtaget i forrige Rigsdagssamling og stadfæstet den 6. Maj 1921; Ratificeringen er sket den 24. September 1921, og dermed er den Sag bragt til Afslutning; der kræves ikke i Forbindelse med den nogen ny Lovgivning. Konventionen angaaende Lavalder for Børns Arbejde i industrielle Virksomheder og angaaende unge Menneskers Anvendelse til Natarbejde i Industrien er af den Art, at den kræver en ny Lovgivning; den Lov, som derom gennemførtes paa Rigsdagen i forrige Samling, er stadfæstet under 6. Maj 1921, og de til Konventionens Gennemførelse fornødne Lovforanstaltninger er under Udarbejdelse i Ministeriet. Om Konventionen om Kvinders Arbejde før og efter Barnefødsel har jeg udtalt mig; og hvad angaar Konventionen om Kvinders Natarbejde, var der jo om den som om den foregaaende ikke ringe Uoverensstemmelse indenfor det Udvalg, som havde disse Konventioner til Behandling, en Uoverensstemmelse, som bevirkede, at man overhovedet ikke fik hele dette Spørgsmaal bragt til Afslutning. Konventionen om Arbejdstiden i industrielle Virksomheder kræver en Række Oplysninger, som man fra Udvalgets Side udbad sig, angaaende Stillingen til dette Spørgsmaal i andre Lande; disse Oplysninger er endnu kun delvis modtaget, og før man har nærmere Oversigt herover, vil altsaa Forslag tilsigtede denne Konventions Gennemførelse ikke kunne fremsættes. Derimod blev jo vedtaget Henstillingen vedrørende Arbejdsløshed, og endvidere henviser jeg til, at Henstillingen angaaende fremmede Arbejders Retsstilling fandt Tilslutning ved Rigsdagsbeslutningen; denne Henstilling vil derfor være at have in mente ved den kommende Lovgivning, hvilket for øvrigt ogsaa er sket i det Lovforslag om Arbejdsløshedsforsikring, som det høje Ting har til Overvejelse. Endelig er der Henstillinger om Blyforgiftning og om Miltbrand, om Lægetilsyn og om Fosfor; disse Henstillinger blev gennemført ved Rigsdagsbeslutninger. For de sidstes Vedkommende udkræves ikke Lovgivning, medens Henstillingen om Blyforgiftning for Tiden er til Behandling i Arbejdsraadet, og Henstillingen om Miltbrand er til Overvejelse i Justitsministeriet, som formentlig vil fremsætte Forslag i Overensstemmelse med denne Henstilling.

Endelig er der en Konvention om 8 Timers Arbejdsdagens Indførelse ved Lov. Jeg mener, at dette Konventionsforslag ikke paa ny bør fremsættes; det forekommer mig,

at Rigsdagen kan beskæftige sig med noget nyttigere end en rent akademisk Debat om denne Sag, hvorfra man ogsaa andetsteds, f. Eks. i England, har taget Afstand. Der har været Tvivl om Pligten til i det hele taget at fremsætte disse Konventioner og Henstillinger paa ny for deres Vedkommende, som ikke blev færdigbehandlet. Hele dette Spørgsmaal er Genstand for Overvejelse i den for Øjeblikket stedfindende Konference i Genève. Forholdet er nemlig dette, at der i Konventionerne var fastsat en Frist, saa vidt jeg husker en Frist af 15 Uger, inden hvilken de forskellige Regeringer, hvis Repræsentanter havde tiltraadt Konventionerne, skulde fremsætte dem for de respektive Rigsdage; og i denne Tidsfrist ligger en Tilkendegivelse af, at det kun er een Fremsettelse, hvortil de enkelte Regeringer er forpligtet. Men det hele Spørgsmaal er, som sagt, for Tiden til Overvejelse nede i Genève; disse Overvejelser er endnu ikke bragt til Afslutning, og denne Afslutning maa afventes.

Det ærede Medlem, Hr. Korsgaard gjorde nogle Bemærkninger angaaende Takstnedsættelser for visse industrielle Produktioner og mente, at der var vist Vilkaarlighed ved Gennemførelsen af disse Bestemmelser. Jeg ønsker derom at sige, at disse Fragtnedsættelser er gennemført i nøje Tilslutning til de Forhandlinger, som derom har fundet Sted mellem Statsministeren og Rigsdagspartiernes industrielle Udvalg. En naturlig Følge af, at man nøje har fulgt de Direktiver, som man der er kommet overens om, er det naturligvis, at Virksomheder, som har ønsket at faa en saadan Fragtnedsættelse, men har faaet Afslag, er blevet utilfredse; og det er jo ogsaa muligt, at Afslag er givet i Tilfælde, hvor det i og for sig kunde være rimeligt, hvis disse Begrænsninger nu ikke een Gang var fastsat, at imødekomme de stillede Ønsker. Men det maa erindres, at hele denne Foranstaltning er en Arbejdsløshedsforanstaltning, og at det derfor er af afgørende Betydning, om man ved at give disse Lettelser kan opnaa, at Beskæftigelsesgraden kan opretholdes eller muligvis øges; og hvor dette absolut ikke har været Tilfældet, hvor det kun har været Hensigten at søge Lagre, som man laa inde med, afsat med et mindre Tab paa Grund af Fragtgodtgørelsen end det, man ellers vilde lide, har Indenrigsministeriet efter de fra det industrielle Udvalg og Statsministeriet givne Direktiver maattet afslaa saadanne Andragender.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen omtalte Forholdene paa Kronborg og den